

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

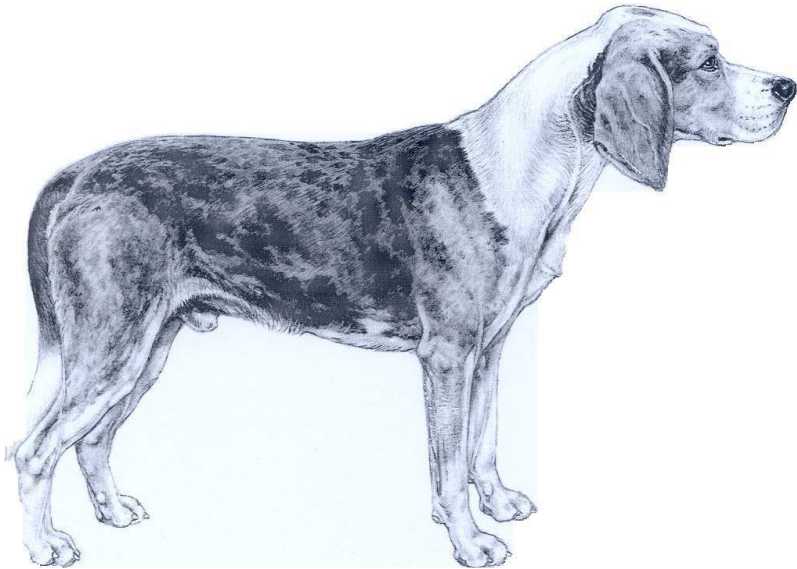
FCI:n numero: 203
Hyväksytty: FCI 3.6.2016
Kennelliitto 25.1.2017

DUNKERINAJOKOIRA

(DUNKER)

Alkuperämaa: Norja

1/4

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Ajava koira.
FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.2 keskikokoiset ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Rotu on saanut nimensä norjalaisen kapteeni Wilhelm Conrad Dunkerin mukaan, joka kehitti rodun 1900-luvun alkupuoliskolla risteyttämällä useita eri ajokoirarotuja. Norjassa oli tuolloin paljon ajokoiria, myös paikallisia jäniksenmetsästykseen käytettyjä ajokoiria. Dunkerinajokoiralle tyypillinen piirre on aina ollut sinikirjava (mateenvärisen, merle) väritys ja herasilmät, vaikka rotumääritelmä hyväksyy myös muita värejä. Toisen maailmansodan aikana koirakanta pieneni, mutta sodan jälkeen ja aina 1970-luvulle saakka mielenkiinto rotua kohtaan lisääntyi merkittävästi, minkä jälkeen sen suosio jälleen väheni. 1980-luvulla rotu oli hyvin yhtenäinen ja metsästysominaisuuksiltaan erinomainen, mutta rotu oli kovin sisäsiittoinen ja useimmat koirat olivat läheistä sukua toisilleen. Tämän vuoksi rodun harrastajat anoivat ja saivat luvan roturisteytyksiin, joiden avulla rodun geenipooli ja terveys paranivat merkittävästi ilman että sen tyyppi ja hyvät ominaisuudet heikkenivät. Valitettavasti rodun kanta on edelleen pieni.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, selvästi suorakaiteen muotoinen, voimakasrakenteinen mutta ei saa vaikuttaa raskaalta. Antaa vaikutelman kestävydestä.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Rintakehän syvyys on noin puolet säkäkorkeudesta.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Dunkerinajokoiraa pidetään vanhanaikaisena, sitkeänä ja vahvana ajokoirana, jolla on erinomainen luonne. Rotu on vahva-hermoinen, hyvin sosiaalinen ja luottavainen ja se on menestynyt hyvin metsästyskokeissa, joten siinä yhdistyvät erinomaisesti metsästys- ja seurakoiran ominaisuudet. Hyväluonteisena ja avoimena rotu on myös helposti koulutettava.

PÄÄ: Pään asento ei ole korkea. Pää on kohtalaisen pitkä, kuiva ja jalo, ei kiilamainen, linjat ovat yhdensuuntaiset.

Kallo: Hieman holvautunut. Niskakyyhmy selvästi erottuva. Varsinkin uroksilla hyväksytään hieman voimakas kallo-osa, kunhan kuono-osa on pitkä ja hyvin kehittynyt ja pään linjat yhdensuuntaiset.

Otsapenger: Selvä mutta ei jyrkkä tai syvä.

Kirsu: Musta. Avoimet sieraimet.

Kuono: Mieluummin pitkä kuin lyhyt, kulmikas. Kuononselkä on suora ja tasaleveä.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta, täysi hampaisto.

Posket: Kuivat, poskiliuut eivät ole ulkonevat.

Silmät: Tummat ja pyöreähköt, melko suuret mutta eivät ulkonevat. Silmät ovat kirkkaat ja ilmeikkäät, ilme rauhallinen ja vakava. Tiiviit silmäluomet. Mateenvärisillä (merle) koirilla sallitaan herasilmät.

Korvat: Keskikorkealle kiinnittyneet, mieluummin matalalle kuin korkealle. Korvalehdet ovat pehmeät, kohtuullisen leveät, pyöristyvää kärkeä kohti kapenevat, ne riippuvat litteänä ilman poimuja tiiviisti päänmyötäisenä. Eteenpäin vedettyinä korvien tulee ulottua kuonon puoliväliin.

KAULA: Melko pitkä, ei mainittavasti löysää kaulanahkaa.

RUNKO:

Ylälinja: Vaakasuora.

Selkä: Suora ja kiinteä, riittävän pitkä.

Lanne: Leveä ja lihaksikas, ei köyry.

Lantio: Hieman viisto, lihaksikas, ei liian lyhyt.

Rintakehä: Tilava rintakehä ja hyvin kaartuneet kylkiluut. Takimmaisten kylkiluiden tulee olla erityisen hyvin kehittyneet, jotta rintakehä näyttää pitkältä.

Alalinja ja vatsa: Vatsalinja kohoaa hieman.

HÄNTÄ: Ylälinjan tasolle kiinnittynyt. Tyvestään paksu, kärkeä kohti kapeneva ja suora, ulottuu kintereeseen tai hieman sen alle. Asennoltaan hieman ylöspäin kaartuva.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Voimakkaat, kuivat ja jäntevät.

Lavat: Lihaksikkaat, pitkät ja viistot, tiiviisti rungonmyötäiset, lupaluiden kärjet lähellä toisiaan.

Olkavarret: Hyvä kulmaus lavan ja olkavarren välillä.

Kynnärpäät: Hyvä kulmaus.

Kynnärvarret: Suorat.

Välikämmenet: Hieman viistot.

Etukäpälät: Suoraan eteenpäin suuntautuvat. Kaarevat, tiiviit varpaat, vahvat päkiät. Hyvä karvoitus varpaiden välissä.

TAKARAAJAT

Yleisvaikutelma: Hyvin kulmautuneet ja yhdensuuntaiset, eivät pihkintuiset eivätkä rungon alla.

Reidet: Leveät.

Polvet: Hyvin kulmautuneet.

Sääret: Leveät.

Kintereet: Kuivat ja matalat, sivulta katsottuna leveät.

Takakäpälät: Suoraan eteenpäin suuntautuvat. Kaarevat, tiiviit varpaat, vahvat päkiät. Hyvä karvoitus varpaiden välissä.

LIIKKEET: Vapaat ja maatavoittavat, takaa katsottuna yhdensuuntaiset. Koira ei liiku pihkintuisesti eikä takaraajat rungon alla.

KARVAPEITE

Karva: Suoraa, kovaa, tiheää, ei liian lyhyttä. Kun karvanlaatu on muuten erityisen hyvä, karvoitus voi olla hieman runsaampaa reisien takaosassa ja hännässä.

Väri: Haalistunut musta tan-merkein tai mateenväriinen (merle) jossa haalean kellanruskeat ja valkoiset merkit. Syvä musta jossa lämpimän punaruskeat merkit on vähemmän toivottu. Yli 50 % valkoinen väritys ei ole toivottu. Valkoisina merkeinä hyväksytään lavoille ulottuva valkoinen, valkoinen väri vatsassa ja raajoissa (sukat).

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Urokset 50–58 cm, ihanne 52–54 cm

Nartut 47–54 cm, ihanne 49–51 cm.

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin sekä kykyyn toimia perinteisessä käyttötarkoituksessa.

- Haalistuneen mustalla tan-merkein: valkoinen väri joka ulottuu mantteliin saakka.
- Mateenvärisellä koiralla valkoiset laikut mateenvärisissä.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- Vihaisuus tai liiallinen arkuus
- Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespusseihin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.